

Sygn. akt IC 351/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Waldemar Kuś

Protokolant : Aleksandra Olszycka

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2017 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

p r z e c i w k o (...)

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 103.105,13 zł (sto trzy tysiące sto pięć złotych 13/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 26 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. umarza postępowanie w części żądania kwoty 3.272,99 zł ;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 10.736 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 351/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. w W. wniosła o wydanie w elektronicznym postępowaniu upominawczym nakazu zapłaty i orzeczenie, że pozwany (...) ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 106.378,12zł na którą składają się: kapitał w kwocie 99.000 zł, odsetki umowne w kwocie 4.973,21zł liczone za okres od 19 maja 2015r. do 21 grudnia 2015r. od kapitału według stopy procentowej w wysokości 9,63 % w skali roku, odsetki karne w kwocie 2.386,41 zł liczone za okres od 21 grudnia 2015r. do 25 marca 2016r. od zadłużenia przeterminowanego według stopy procentowej w wysokości 9,36% w skali roku oraz koszty, opłaty i prowizje w kwocie 18,50 zł wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie (art. 481 § 2 k.c.), tj. 7,00% w skali roku od dnia następnego po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg banku do dnia zapłaty. Strona powodowa wniosła ponadto o zasądzenie od (...) na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym opłaty sądowej od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W przypadku wniesienia przez pozwanego sprzeciwu od nakazu zapłaty strona powodowa (...) S.A. w W. wniosła o orzeczenie, że pozwany (...) ma zapłacić na rzecz strony powodowej wyżej wskazaną kwotę 106.378,12zł oraz zwrot kosztów procesu (w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17zł i opłaty od pozwu uiszczony przez stronę powodową i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych).

Postanowieniem z dnia 2 listopada 2016r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny sygn. akt VI Nc-e 1246669/16 na podstawie art. 505³³ § 1 k.p.c. przekazał sprawę do Sądu Okręgowego w Świdnicy, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwany (...) w odpowiedzi na pozew podał, iż w 2014r. stracił zdolność spłaty kredytu ze względu na stan zdrowia i utratę zdolności do pracy.

Pismem procesowym z dnia 27 kwietnia 2017r. strona powodowa cofnęła pozew bez zrzeczenia się roszczenia co do kwoty 3.272,99 zł wobec dokonanych przez pozwanego spłat po dniu wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych.

Na rozprawie dnia 18 maja 2017r. pozwany (...) potwierdził okoliczności faktyczne zawarte przez stronę powodową w pozwie i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu co do kwoty 3.272,99 zł.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) oraz (...) Bank S.A. w W. zawarli w dniu 13 lutego 2009r. umowę odnawialnego kredytu konsumpcyjnego nr (...), na podstawie której bank udzielił stronie pozwanej kredytu w kwocie 10.000 zł.

Umowa została zawarta na czas określony 12 miesięcy, jednak zgodnie z § 2 punktem 3 umowy nr (...) umowa odnawialnego kredytu konsumpcyjnego zostaje automatycznie przedłużona, z zachowaniem dotychczasowej wysokości kwoty kredytu pod warunkiem należytego wypełniania przez kredytobiorcę obowiązków wynikających z umowy. Na podstawie § 2 punktu 8 umowy kredytobiorca mógł zrezygnować z powyższego przedłużenia najpóźniej na 7 dni przed upływem czasu obowiązywania. Pozwany z tego uprawnienia nie skorzystał, lecz nadal korzystał ze środków udostępnianych na rachunku, w związku z czym przedmiotowa umowa została przedłużana na kolejny okres.

Bezsporne.

Dnia 17 stycznia 2014 r. strony zawarły aneks do umowy kredytu odnawialnego, zgodnie z którym, na podstawie wniosku pozwanego, kwota kredytu została podwyższona o kwotę 89.000 zł. Wobec powyższego, udzielony pozwanemu kredyt uległ podwyższeniu do łącznej kwoty 99.000 zł. Pozwany we wrześniu 2015 r. zaprzestał dokonywania wpłat pozwalających na pokrycie wykorzystanej kwoty limitu kredytowego, w związku z czym zadłużenie przekroczyło wysokość udzielonego pozwanemu kredytu, czym pozwany naruszył obowiązki wynikające z umowy.

Wobec niewywiązywania się przez pozwanego z zobowiązań, strona powodowa w dniu 17 sierpnia 2015r. wypowiedziała (...) umowę kredytu.

Bezsporne.

Na dzień wystawienia wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) 25 marca 2016r. zobowiązanie pozwanego wobec strony powodowej wynosiło: 106.378,12 zł i na należność tę składały się następujące kwoty: 99.000 zł tytułem należności głównej - stanowiące kwotę niespłaconego kredytu udzielonego pozwanemu, podwyższonego na podstawie aneksu do umowy kredytu odnawialnego, 4.973,21 zł tytułem odsetek umownych naliczonych od kapitału za okres od 19 maja 2015r. do 21 grudnia 2015r. według stopy procentowej w wysokości 9,63% w skali roku - odsetki naliczane od kapitału, tj. od 99.000 zł; 2.386,41 zł tytułem odsetek umownych karnych naliczonych za okres od 21 grudnia 2015r. do 25 marca 2016r. od zadłużenia przeterminowanego według stopy procentowej w wysokości 9,36% w skali roku oraz 18,50 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji - naliczonych na podstawie § 6 pkt 3 umowy, zgodnie z Tabelą prowizji i opłat bankowych mBanku, widniejących w elektronicznym zestawieniu operacji: opłata za kartę – 5 zł, prowadzenie rachunku – 2x 4,50 zł, rozliczenie opłat 4,50zł.

Bezsporne.

Strona powodowa po wypowiedzeniu umowy wzywała pozwanego do zapłaty zaległości z tytułu umowy kredytu.

Po dniu wystawienia przez bank wyciągu z ksiąg bankowych, (...) wpłacił na rzecz strony powodowej kwotę 3.272,99 zł. Pozwany do dnia obecnego nie spłacił całości zadłużenia.

Bezsporne.

Bank S.A. w W. dokonał zmiany wpisu w Krajowym Rejestrze S. i od dnia 22 listopada 2013r. działa pod nową firmą - (...) S.A.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w okolicznościach niniejszej sprawy był fakt, że pozwany był stroną umowy kredytu z dnia 13 lutego 2009r. Z powodu nieterminowej spłaty rat kredytu przez pozwanego strona powodowa wypowiedziała umowę i naliczyła od postawionej w stan wymagalności należności odsetki.

Bezspornym jest również, że pozwany nie zapłacił dotąd całej należności z tytułu umowy kredytu, jednak po wypowiedzeniu umowy kredytu przez stronę powodową spłacił część zadłużenia i wyraził zgodę na cofnięcie pozwu co do kwoty 3.272,99 zł.

Zdaniem Sądu, uwzględniając okoliczności niniejszej sprawy powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Kredyt bankowy definiowany jest jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja, opłaty manipulacyjne). Ustawa z 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (Dz. U. tekst jedn. Dz.U.2015.128 ze zm.) w art. 69 definiuje umowę kredytu i tak zgodnie z ustępem 1 tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z ustępem 2 umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone warunki. Kredyt cechuje między innymi: odpłatność – kredytobiorca zobowiązany jest do zapłaty odsetek i ewentualnej prowizji dla banku i zwrotność – co do zasady kwota środków pieniężnych podlega zwrotowi. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe i oddaje istotę umowy kredytu. Przepis art. 75 ust. 1 ustawy Prawo bankowe stanowi, że w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w przypadku utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej bank może obniżyć kwotę przyznanego kredytu albo wypowiedzieć umowę kredytu (...).

Obok korzystania z kredytu i zwrotu składającej się na niego kwoty, art. 69 ust. 1 ustawy Prawo bankowe nakłada na kredytobiorcę obowiązek zapłaty odsetek kapitałowych. Odsetki są świadczeniem ubocznym, z reguły realizowanym w tych samych przedmiotach co świadczenie główne i w wysokości obliczonej wedle stopy procentowej i czasu potencjalnego korzystania z przedmiotów objętych świadczeniem głównym. Zastrzeżenie obowiązku zapłaty odsetek, jako świadczenia ubocznego względem obowiązku zwrotu udzielonego kredytu, jest elementem przedmiotowo koniecznym do skutecznego zawarcia umowy kredytu. Oznacza to, że wynagrodzenie tego rodzaju bank kredytujący musi pobrać zawsze celem zachowania ważności danej umowy, jako umowy kredytu (tak wyrok NSA z 14 grudnia 2010 r., (...), LexPolonica nr 2470126, Lex nr 719662).

W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany nie kwestionował istnienia zadłużenia wobec strony powodowej, nie podważał również wysokości dochodzonego przez stronę powodową roszczenia. Pozwany potwierdził okoliczności faktyczne zawarte przez stronę powodową w pozwie, a więc fakt zawarcia umowy kredytu i aneksu do umowy kredytu, niespłacenie rat kredytu, a w konsekwencji wypowiedzenie umowy przez stronę powodową i naliczanie odsetek. Zgodnie z art. 229 k.p.c. przyznanie faktów jest oświadczeniem wiedzy strony (czynnością procesową) o tym, że twierdzenie faktyczne przeciwnika nie budzi wątpliwości, czyli jest prawdziwe. Przyznanie faktów nie jest środkiem dowodowym, jednakże ma istotne znaczenie dla postępowania dowodowego, gdyż właśnie na równi ze środkami dowodowymi służy do ustalenia stanu faktycznego sprawy. Stąd przyjmuje się, że przyznanie jest surogatem dowodu. Stanowi ono okoliczność zwalniającą strony i sąd w określonym zakresie (względem przyznanego faktu) od

przeprowadzania postępowania dowodowego (M. W., Polskie prawo procesowe cywilne. Funkcja i struktura, s. 460). Wobec powyższego przyznania przez pozwanego okoliczności faktycznych zawartych w pozwie, Sąd nie przeprowadzał postępowania dowodowego, a ustalenia faktyczne oparł na oświadczeniach złożonych przez stronę powodową w pozwie. Sąd uznał bowiem, że przyznanie pozwanego (...) nie budzi żadnych wątpliwości, skoro oprócz złożonego oświadczenia, pozwany już po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych, wpłacił na rzecz strony powodowej kwotę 3.272,99 zł i deklaruje chęć spłaty całości kredytu w przyszłości.

Pozwany wskazywał w toku postępowania, że zaprzestał spłacania rat kredytu z uwagi na pogorszenie stanu zdrowia i w konsekwencji - utratę zdolności do pracy, jednak w ocenie Sądu, wobec przyznania przez powoda okoliczności faktycznych zawartych w pozwie, niezależnie od przyczyn zaprzestania spłat rat kredytu, powództwo zasługiwało na uwzględnienie. Sąd miał na względzie, że pomimo twierdzeń pozwanego o trudnej sytuacji życiowej, po jego stronie istniał obowiązek terminowego spłacania rat kredytu, a skoro spłat tych pozwany zaprzestał, to strona powodowa prawidłowo wypowiedziała umowę (...) i rozpoczęła naliczenie odsetek.

Przepis art. 481 k.c. stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. W razie zwłoki dłużnika wierzyciel może nadto żądać naprawienia szkody na zasadach ogólnych. Ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy - Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015 poz. 1830), znowelizowano przepisy dotyczące sposobu obliczania odsetek, w tym - art. 481 k.c. Zgodnie z art. 56 i art. 57 ustawy z dnia 9 października 2015r do odsetek należnych za okres kończący się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Ustawa weszła w życie z dniem 1 stycznia 2016 r., z wyjątkiem art. 50, art. 51 i art. 54, które weszły w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.

Zdaniem Sądu, skoro bezsporną okolicznością w niniejszej sprawie było, że pozwany od dnia 26 marca 2016r. tj. od następnego dnia po wystawieniu wyciągu z ksiąg bankowych nr (...) pozostawał w zwłoce w spłacie kredytu, to tym samym konieczne było zasądzenie od (...) na rzecz strony powodowej odsetek ustawowych za opóźnienie od nieuiszczonych terminowo należności.

Sąd uznał więc za zasadne żądanie strony powodowej o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz odsetek ustawowych za opóźnienie liczonych od kwoty 103.105,13 zł od dnia 26 marca 2016r. do dnia zapłaty.

Jak wynika z treści art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. W okolicznościach niniejszej sprawy strona powodowa ograniczyła żądanie pozwu o kwotę 3.272,99 zł i stąd też Sąd w punkcie II wyroku umorzył w tym zakresie postępowanie.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

W wypadku, gdy zapłata dochodzonej w pozwie sumy nastąpiła po wniesieniu pozwu, a więc już w toku procesu, stronę pozwaną w świetle przepisów o kosztach sądowych należy uznać za stronę przegrywającą sprawę, bez względu na to, czy zapłata nastąpiła przed, czy po doręczeniu pozwu (zob. orz. SN z 22.4.1959 r., IV CZ 37/59, OSP 1960, Nr 3, poz. 76 z notką K.P.; E. W., Przegląd, 1961, s. 320; podobnie post. SN z: 6.11.1984 r., IV CZ 196/84, L.; 20.8.1979 r., I CZ 92/79, L.).

Na podstawie § 15 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 września 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz. 507 ze zm.) zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy radcy prawnego, a także charakter sprawy i jego

wkład pracy w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Podstawę zasądzenia opłaty, o której mowa w ust. 1, stanowią stawki minimalne określone w rozdziałach 2-4. Opłata ta nie może być wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Zgodnie z § 2 pkt 6 stawki minimalne wynoszą przy wartości przedmiotu sprawy: powyżej 50.000 do 200.000 zł – 5.400 zł.

Skoro pozwany (...) przegrał proces w całości, Sąd zasądził od niego na rzecz strony powodowej kwotę 10.736 zł na którą to składały się następujące koszty: 5.319zł (1.330 zł + 3.989zł) opłaty od pozwu, 5.400 zł koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.